

Grev Frijs-Frijsenborg samt Nationalbankdirektør Nisling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) indbringer „Forslag til Lov om Forandring af Lov Nr. 65 af 1ste April 1871, § 9.“

Holstein-Holsteinborg: Det lille Lovforslag, som jeg har tilladt mig at annelde, og som jeg herved har den Ære at indbringe for det høie Thing, hedder: „Forslag til Lov om Forandring af Lov Nr. 65 af 1ste April 1871 § 9“ og lyder saaledes: Medlemsantallet af det i Lov Nr. 65 af 1ste April 1871 § 9 ommeldte Udvalg af Hingstefuekommissionen bliver fremtidig at fastsætte af Indenrigsministeren.“ Jeg skal tillade mig saa kort som mulig at angive Grundene, hvorfor dette lille Lovforslag er fremkommet. Det vil være i Grindring hos det høie Things ærede Medlemmer, at hele Ordningen af Dyrstuerne, Hingstefuene og af det Frederiksborgske Stutteri i sin Tid, saaledes som Forholdet den Gang blev ordnet, ligger i Bestemmelserne i Loven af 23de Januar 1862, hvis Titel er: „Lov angaaende Foranstaltninger til Husdyrs og især Hesteavlens Fremme“. Der er i denne Lov ikke foregaaet væsentlige Forandringer med Undtagelse af det ene Punkt, som har fremkaldt det nu indbragte lille Lovforslag. Bestemmelserne om det Frederiksborgske Stutteri ere modificerede tvende Gange; en Gang ved Loven af 3die Mai 1867 og senere ved den nysnævnte Lov Nr. 65 af 1ste April 1871. Ved Loven af 23de Januar 1862 er det i § 4 bestemt, hvorledes Hingstefuekommissionerne i de forskjellige Kredse skulle sammensættes, og af hvormange Medlemmer de skulle bestaa. Der er nemlig fastsat, at Hingstefuekommissionen for hver Hingstefuekreds skal bestaa af to Medlemmer, der vælges af hver Amtsraadskreds i det paagjældende Distrikt. Det kan vistnok hændes, at af disse 2 Medlemmer det ene Medlem kommer til at træde ud, men da kun for at gjøre Plads for et andet Medlem. Naar nemlig een eller flere Landboforeninger i samme Distrikt bestemme sig for at tilskyde en Sum af 100 Rd. — nu 200 Rd. —, saa ere de berettigede til — de flere i Forening — at vælge et Medlem til at tiltræde Hingstefuekommissionen; men i dette Tilfælde udtræder det ene af Amtsraadets valgte Medlemmer. Medlemmerne, der vælges af Amtsraadet, betegnes som 1ste og 2det Medlem af paagjældende Amtsraadskreds. Tallet bliver altsaa stadig uforandret, enten det er de af Amtsraadet valgte 2 Medlemmer, som fungere, eller der i Stedet for dem er indtraadt Medlemmer, der ere valgte af

een eller flere Landboforeninger i den tilsvarende Kreds. Det har nu stillet sig saaledes, at Distriktet for Sjællands Hingstefue omfatter hele Sjælland. Da der nu er 6 Amtsraadskredse i Sjælland, saa følger deraf, at Hingstefuekommissionens Medlemmer ere 12 foruden Formanden, der er den 13de. Enhver, der kjender lidt til, hvad det vil sige at bedømme Heste og navnlig at bedømme Hingste, vil let indse, at dette er et temmelig stort og ubekvent Apparat; det besværliggjør let Forretningsgangen og gjør denne tung og vidtløftig. Allerede det at samle 13 forskellige Medlemmer til at være enige om en Beskrivelse af en Hest er i og for sig en meget vanskelig Ting; der vil ofte fremkomme næsten lige saa mange Meninger, som der er Medlemmer i Kommissionen. Om ogsaa dette kan simplificeres noget, naar det skal føres til Protokols, saa vil det dog altid gjøre Protokolføringen meget vidtløftig og besværlig. Men dette er endnu ikke det Værste. Naar det siden hen kommer til Fordelingen af Præmier og til Klassificering af Hestene, saa fremtræder netop Vanskelighederne ved at komme til et Resultat, naar Apparatet er saa stort, og det ses da især, hvor tungt og besværligt det arbejder. Erfaringen herom førte til, at man fremkom med den Forandring, som findes i den nævnte Lovs § 9. Denne Lov omhandler for Øvrigt i sine første 8 Paragrafer kun det Frederiksborgske Stutteri, idet den gjør Forandring i de indtil da gjældende Bestemmelser. Lovens § 9, som jeg med den høitæredede Formands Tilladelse skal oplæse, lyder saaledes: „Bestemmelserne i Lov angaaende Foranstaltninger til Husdyrs og især Hesteavlens Fremme af 23de Januar 1862 §§ 8, 10, 13 og 15, samt §§ 1 og 2 i Lov af 3die Mai 1867 angaaende Forandring i Lov af 23de Januar 1862 ophæves, og Bestemmelsen i Lov af 23de Januar 1862 § 5 om Bedømmelsen af de fremskillede Hingste forandres derhen, at Bedømmelsen, naar Hingstefuekommissionen bestaar af mere end 5 Medlemmer, foretages af et Udvalg af denne paa 4 Medlemmer foruden Formanden, valgt efter Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren.“ § 5 i Loven af 23de Januar 1862 bestemmer nemlig, at hele Hingstefuekommissionen danner den Dommerkomite, som bedømmer Hingstene. Ved den saaledes foretagne Forandring er ganske vist den Ulempe fjernet, som et usforholdsmæssig stort Apparat har tilveiebragt navnlig her paa Sjælland. Det har imidlertid i den mellemliggende Tid vist sig, at den Bestemmelse, som nu finder Sted, ogsaa har sine Ulemper, og efter de Erfaringer, som jeg har havt Leilighed til at gjøre, da jeg atter har faaet at bestille med disse Sager, ere Ulemperne efter de nuværende Bestemmelser større og betydeligere, end de tidligere vare. Jeg har derfor anset det for ønskeligt at faae dem fjernede, hvilket med Letthed vil kunne ske, naar dette lille Lovforslag bliver ført igjennem.